

alkreditvirksomheder, fondsmæglervirksomheder og virksomheder, der er accessorisk til disse virksomheder, samt finansieringsinstitutter, som defineret i art. 1, nr. 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut. Dog er der en undtagelse i det foreslåede stk. 3.

Kravet om, at virksomhederne skal være i samme concern som pengeinstituttet udelukker stilling i associerede virksomheder.

Den foreslåede regel er del af en udvikling, der i takt med fremkomsten af finansielle koncerner har udviklet ledelsesreglerne i en retning, der tillader disse koncerner mere fleksibilitet med hensyn til anvendelse af personaleresourcer inden for koncernen.

Ved lov nr. 475 af 10. juni 1997 blev det således tilladt pengeinstitutdirektører at være bestyrelsesmedlem i virksomheder i koncernen eller i andre finansielle virksomheder, og ved lov nr. 328 af 31. maj 1999 blev det tilladt pengeinstitutdirektører at være direktører i pengeinstitutts moderselskab, hvis dette var et finansielt holdingselskab.

Direktører i forsikringsvirksomheder har allerede mulighed for at deltage i ledelse af eksempelvis forsikringsselskaber, ejendomsselskaber og investeringselskaber, der indgår i koncern med forsikringselskabet.

Undtagelsen i *stk. 3* skal sikre, at pengeinstituttdirektører ikke også kan varetage stilling i forsikringselskaber. Forsikringsvirksomhed adskiller sig fra pengeinstitutts virksomhed og realkreditinstitutts virksomhed, ved at være investerende og ikke långivende. Det kan medføre u hensigtsmæssigheder, hvis en direktør i et kreditgivende institut også er direktør i et investerende institut. En sådan konstellation vil øge muligheden for interessekonflikter. Fondsmæglerselskaber er ikke långivende institutter, men da den virksomhed, der kan udøves i et fondsmæglerselskab, svarer til en del af den virksomhed, der kan udøves i et pengeinstitut, sidestilles fondsmæglerselskaber som hidtil med långivende virksomheder i forbindelse med regelsættet om ledelsens hverv i andre virksomheder.

Undtagelsen i *stk. 4* skal sikre, at et administrationselskabs ledelse ikke kan blive besat med den omhandlede gruppe af personer fra et pengeinstitut. Baggrunden er, at pengeinstitutter ofte optræder som investeringsrådgiver for investeringsforeninger og specialforeninger.

Til nr. 2

Finanstilsynet blev dannet ved sammenlægning af Tilsynet med banker og sparekasser og Forsikringstil-

synet. Siden er flere brancher blevet underlagt tilsyn af Finanstilsynet. Det drejer sig f.eks. om realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber og forsikringsmæglervirksomheder.

På denne baggrund er der opstået et behov for at samordne beregningen af virksomhedernes bidrag.

Finanstilsynets driftsudgifter dækkes fuldt ud af afgifter fra de finansielle virksomheder inden for rammerne af den årligt vedtagne finanslovsbevilling. Da Finanstilsynet er et enhedstilsyn, er det hele den finansielle sektors ansvar at afholde udgifterne ved Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 1 indeholder Finanstilsynets hjemmel til at opkræve bidrag fra de af loven omfattede pengeinstitutter. Det foreslås, at den nærmere regulering af bidragsopkrævningen foretages i regler fastsat af Finanstilsynet.

Ved den hidtidige bidragsberegning blev Finanstilsynets budget opdelt i 3 brancher: bank m.v. (herunder Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, fondsmæglerselskaber, investeringsforeninger og specialforeninger), forsikringsselskaber og realkreditinstitutter. Udgifter, der ikke kunne henføres direkte til en branche (fællesudgifter), blev fordelt efter en nøgle.

Den hidtidige fordeling af enkelte virksomheders bidrag inden for brancheområderne er for pengeinstitutter sket på grundlag af de samlede gælds- og garantiforpligtelser.

Den fremtidige beregning tænkes gennemført efter følgende principper:

1. På grundlag af et fordelingstal fordeles Finanstilsynets udgifter på overordnede brancheområder.
2. Inden for brancheområderne fordeles bidrag mellem virksomhederne på baggrund af størrelsen af deres bidragsgrundlag.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af bidragsgrundlaget. De forskellige branchers bidrag fastsættes bl.a. ud fra branchernes størrelse og økonomiske forhold. Indførelsen af den nye beregningsmodel vil kun i begrænset omfang ændre fordelingen mellem de forskellige brancheområder, pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter osv.

Fordelingen af bidrag mellem pengeinstitutter omfattet af *stk. 1* vil i det væsentlige være uændret, idet bidragsgrundlaget, samlede gælds- og garantiforpligtelser, tænkes videreført.

Stk. 2 er en indholdsmæssig videreførelse af de gældende bestemmelser i bank- og sparekasselovens § 52, stk. 2 og 3.

Bestemmelsen omfatter foruden filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i et andet land inden